

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie z wniosku P.K.,
ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej
zwłoki w postępowaniu przygotowawczym o sygn. [...] przed Prokuraturą Rejonową
w Legionowie i w ramach procedowania nad wnioskiem w przedmiocie
tymczasowego aresztowania przed Sądem Rejonowym w Legionowie oraz Sądem
Okręgowym Warszawa – Praga
na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w
Warszawie z dnia 14 maja 2024 r.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 21 maja 2026 r.,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 maja 2024 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie, sygn. akt II S 24/24, stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał skargę na przewlekłość do rozpoznania Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie.

Powyższe postanowienie, zażaleniem z dnia 27 maja 2024 r. zaskarżył wnioskodawca P.K., wnosząc m.in. o zmianę zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Zdaniem Sądu Najwyższego, Sąd Apelacyjny zasadnie wskazał na przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Zgodnie z art. 4 ust. 1 sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie. Natomiast w art. 4 ust. 1a i 1b ustawy określono nadto wyłączną właściwość sądu apelacyjnego do rozpoznania tych skarg, które dotyczą przewlekłości postępowania przed sądem rejonowym i sądem okręgowym, a także przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym. Z brzmienia przywołanego art. 4 ust. 1a i 1b ustawy jednoznacznie zatem wynika, że o właściwości funkcjonalnej sądu apelacyjnego do rozpoznania skargi decyduje jej treść (jeżeli skarga dotyczy). Powyższe oznacza, że właściwość sądu apelacyjnego do rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania w sprawie, która była, albo jest przedmiotem postępowania odwoławczego przed sądem okręgowym, uwarunkowana jest wniesieniem skargi także co do tego etapu postępowania. Reguły zawarte w art. 4 ust. 1a i 1b stanowią bowiem odstępstwo od generalnej zasady rozpoznania skargi na przewlekłość przez sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie. Dodatkowo z ustępu 5 wyżej przywołanego artykułu cytowanej ustawy wynika, że jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przygotowawczego, właściwy do jej rozpoznania jest sąd przełożony nad sądem, który byłby właściwy rzeczowo do rozpoznania sprawy (w tym przypadku Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie).

Zasadnie w ocenie Sadu Najwyższego wskazywał Sąd Apelacyjny, że w świetle akt sprawy i treści skargi oraz ustawy, nie ulegało wątpliwości, że wniesiona skarga nie dotyczyła postępowań odwoławczych (zażaleniowego i apelacyjnego). Postępowanie incydentalne związane z orzekaniem w przedmiocie tymczasowego aresztowania na skutek wniesionego zażalenia, nie jest tym, które wskazano w przepisie art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość jako rozstrzygnięcie kończące postępowanie w sprawie.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.

[r.g.]